

Literatura

Fàtima Beltran Curto Escriptora

«L'ADN TERRES DE L'EBRE SÓN DONES AMB CARÀCTER»

Entrevista

L'autora tortosina retrata la història d'una família a la novel·la 'Bienalados', impregnada de realisme màgic

Fàtima Beltran Curto amb la seva novel·la 'Bienalados' a Tarragona. FOTO: FABIÁN ACIDRES

GLÒRIA AZNAR
TORTOSA

La tortosina Fàtima Beltran s'endinsa en el realisme màgic amb *Bienalados* (Libros Indie), la seva primera novel·la publicada, que no la primera escrita. Una història de dues generacions d'una família que han de tirar endavant amb els seus errors i encerts. Advocada i escriptora, Fàtima ha fet una feina important de promoció que l'ha portat, entre altres llocs, a la biblioteca Marcel·lí Domingo de Tortosa, a la Llibreria Adserà de Tarragona, a la Casa del Llibre de Barcelona i fins i tot a la presó Mas d'Enric, presentada en dues ocasions per l'Institut Català de les Dones.

La família és el millor i el pitjor?

No hi ha cosa més apassionant i a la vegada més avorrida que la família. Té aquest doble vessant i és una contradicció. Aleshores, en *Bienalados* busco una miqueta això perquè parla d'aquell ambient claustrofòbic i les normes socials o familiars, del que toca.

I toca tornar a Arriero. Un poble fictici?

Sí, perquè no volia fer novel·la històrica, volia fer un conte novel·lat, una faula. Igual que a la Ventafocs no et planteja en quina època històrica passa. Sí que es donen pinzellades de la República i de després de la Guerra Civil, però no volia entrar-hi.

Però hi ha voluntat de crítica?

Sí. I d'alguna manera es pot transportar a l'actualitat. No obstant això, com vaig a una època més antiga potser es veu més accentuat. També la novel·la és exagerada. Utilitzo el gènere del realisme màgic.

Com el definiria?

El corrent literari ens ve dels clàssics llatinoamericans i es caracteritza per escenes hiperbòliques. Fets irrealment però que els introdueixen dintre de la quotidianitat i semblen normals, de manera que tot queda normalitzat. Una confrontació.

En quin sentit?

Per una banda, el realisme màgic normalitza coses raríssimes i per un altre cantó, trobem l'encotillament d'aquella època, amb unes condicions socials molt rígides.

Realisme màgic que fa Leopoldo molt petit. Sembla el moment aquell de 'Terra, empassa'm'.

Sí. És una miqueta així. Ell comet un gran error i és per la vergonya que es fa petit. I llavors s'instal·la dintre de l'orella.

Al final es redueix a una història d'amor?

És la història d'una família. Suposo que les històries de les famílies, entre altres coses, són històries

d'amor. Però parla del perdó, d'arrossegar errors, de la reconciliació. De moltes coses més enllà de 'noi s'enamora de noia'.

Quins personatges són més forts, els masculins o els femenins?

És veritat que m'han sortit dones amb molt de caràcter.

És una novel·la feminista?

Has de pensar que jo vinc de Tortosa, vinc d'una terra on les dones tenen caràcter. Jo no sé si és feminista o és una qüestió d'ADN.

Vostè és feminista?

No sé. Jo soc d'allà baix, vinc de l'ADN d'allà baix. No sé si això és ser feminista. Però tinc caràcter, les coses clares i defenso la meua identitat, la meua individualitat i la meua vàlua. Penseu que és ADN de les Terres de l'Ebre, dones amb caràcter.

“

«'Bienalados' parla del perdó, d'arrossegar errors, de la reconciliació. De moltes coses més enllà de 'noi s'enamora de noia'»

«No hi ha cosa més apassionant i a la vegada més avorrida que la família. Té aquest doble vessant i és una contradicció»

«Escriure va ser abans d'estudiar Dret. Vaig estudiar perquè s'havia de fer alguna cosa. De menuda ja feia els meus teatrets»

Vostè va estudiar dret, d'on li ve això d'escriure?

Escriure va ser abans d'estudiar Dret. Vaig estudiar perquè s'havia de fer alguna cosa. Jo escrivia, llegia i de menuda vaig estar vuit anys sent filla única i em contava contes sola. Pot sonar rar, però m'entretenia i feia els meus teatrets. I això de contar històries ve d'allà.

En té d'altres al calaix?

La següent es publica al maig, amb un segell petit de Penguin Random House. Al marge, m'ha sortit la possibilitat de fer un microteatre a l'Espai Vuit de Barcelona i també hem format un grup d'escriptors a Tarragona, per reunir-nos i donar-nos suport. Hi ha gent que fa moltes coses.